

for Belysning, i det sidste Aar 1,800 Rd. for Opvarmning og 1,350 Rd. for Belysning. De ville se, at det ikke er smaa Summer, og, naar man betænker, at der her kun er Tale om fem, høist sex Maaneder af Aaret — ganske vist de Maaneder, hvori der bruges mest Belysning og Brændsel, men dog altid kun en Del af Aaret —, kan det ikke Andet end overraske, at det er nødvendigt at anvende saa store Summer. I Forhold hertil maa jeg sige, at vort literære Apparat ikke koster os store Ting. Vi anvende til Bibliotheket saadanne Summer som 1,200, 1,500, 1,400, 1,300 Rd., det koster os mere at opnaa den legemlige Varme og den legemlige Belysning end den aandelige Oplysning, som vi trænge til. Det er sandt, at Bladene ere holdte udenfor Bibliothekets Konto, men der er jo Medlemmer, som tvivle om, at Bladene virkelig bidrage til den rette Oplysning. Vi komme saa til en Art af Poster, som synes mig mere end noget Andet at trænge til en skarp og omhyggelig Prøvelse, det er de uregelmæssige Udgifter, de, der foretages nu og da, Anskaffelse af nye Inventariestykker, Reparation af disse og Vedligeholdelse af Lokalerne. Til det førstnævnte Brug have vi i det første Aar anvendt 1,029 Rd. 9 ø, det er ret billigt. I det næste Aar finde vi paa den samme Post opført 2,150 Rd., det er heller ikke meget dyrt, skjøndt en Del mere end det foregaaende Aar. At Rengjøringsudgifterne ere holdte udenfor dette Beløb, anser jeg det dog for rigtigt at nævne. Men saa komme vi til et Aar, hvor der er anvendt til Anskaffelse af Inventariestykker, Reparationer af Lokalers Vedligeholdelse, ordinært 5,051 Rd. 1 Mk. 12 ø, og i samme Aar findes der en Post, som hedder „Ventilation i Folkethingssalen, Referentlogens Flytning og Salens Forandring,“ 14,698 Rd. 14 ø. I det sidste af Aarene fremkommer der en yderligere Post angaaende „overordentlige Arbejder i Anledning af Ventilation i Folkethingets Lokaler paa 4,252 Rd. 2 Mk. 7 ø, foruden hvad Vedligeholdelsen af Inventariet og Anskaffelsen af Inventarie og Lokalers Vedligeholdelse har kostet, og i det samme Aar staar der opført en Udgift paa 711 Rd. 4 Mk. 11 ø til Ventilation i Landstinget. Naar man nu vil se efter i Regnskabsbilagene om disse meget store Udgifter, hvoraf den ene altsaa omtrent er paa 15,000 Rd., vil man ikke finde det Allermindste til Oplysning om disse Arbejders, jeg tør ikke sige, Nødvendighed, men om Forholdet mellem disse Arbejder og den Betaling, der maatte ydes for samme. Der findes opført i Bilagene: Regning fra Muremester, Regning fra Tømmermester, Regning fra Malermester, Honorar til Arkitekt, belysende sig til det og det, men der findes ikke Noget, som kan siges at være en Plan for Arbejdet; Tilbud om det, Overslag over det findes ikke. At det har foreligget for vedkommende Myndighed — jeg veed ikke, om Udgifterne ere

gjorte i den nuværende eller foregaaende Formands Tid, men det er ogsaa aldeles ligegyldigt — betvivler jeg ikke. Bist er det imidlertid, at Forfjellen alligevel er meget betydelig mellem, hvad Rigsdagen gjør paa sit eget Omraade, og hvad den tillader Andre at gjøre. Naar der i nogen af de Staten tilhørende Bygninger skal foretages den allermindste Forandring, fordres der bestemte Planer, Tegninger og Overslag, og de blive omhyggelig gennemgaaede af Finantsudvalget, som stryger en Dør bort hist og et Stakit bort her og siger: Vi kunne ikke bevilge mere end det og det, og kunne I ikke gjøre det til den Pris, maa I slet ikke gjøre det. Skarups berømte Skole er en tjenlig Prøve paa, hvor nøie Finantsudvalget regner; 2,500 Rd. vilde det isjor bevilge til Bygningen, som efter de forelagte Oplysninger skulde koste, jeg tror, lidt over 4,000 Rd.; nu har Finantsudvalget gjort en Kraftanstrengelse og er kommet op til 3,000 Rd., hvilket sagens er lige saa utilstrækkeligt nu, som 2,500 Rd. vare isjor. Man ser saaledes, hvor nøie og omhyggelig Rigsdagen ellers prøver saadanne Udgifter, men 15,000 Rd. til Flytningen af Referentlogen og Ventilationen i Folkethingssalen gaar igjennem uden den allermindste Prøvelse. Dette kan ikke være rigtigt. Der er et gammelt Ordbrug, som siger, at Belgjørenhed begynder først hos En selv. Jeg tror ogsaa, at den forstaaende Oekonomi begynder først hos En selv. Jeg kan derfor ikke anse det for rigtigt at blive ved paa den Vej, som man hidtil har fulgt. Jeg maa anse det for at være en uafviselig Nødvendighed, at vi komme ind paa, at Rigsdagens ordinære Budget faar sin Plads i Finantsloven med den virkelige Størrelse, som Erfaringen viser, at det maa have, at det, saa vidt Forholdene tillade det, er afdeelt i Sovefonti, at Udgifterne anvises i Overensstemmelse hermed, og at, naar ekstraordinære Udgifter skulle gjøres, da Bemyndigelsen og Bevillingen dertil søges indhentet paa Tillægsbevillingsloven med den for alle Tillægsbevillingslove gjældende Regel, at hvor Arbejdet nødvendigt maa udføres, førend Bevillingen kan naas, det da er Vedkommende, som paa sit eget Ansvar lader det udføre i den Forventning, at den bevillende Magt vil holde ham skadesløs. Hvor store de Details skulle være, hvori Budgettet skal gaa, kan jo være et Spørgsmaal, som jeg ikke her skal dvæle videre ved. Jeg er enig i, at Detailerne ikke bør være særdeles store; man kan vel i det Væsentlige holde sig til de Soveposter, som Regnskaberne nu have advist aarligt vende tilbage, men Specificationen bør foretages af Finantsudvalget, de bør svare til den virkelige Tilstand, og ingen ekstraordinære Udgifter og navnlig ingen større ekstraordinære Byggeføretagender bør foretages, uden at der derom ligesom om alle andre offentlige Føretagender har været foretaget det fornødne Syn med saadanne Oplysninger, at en virkelig Prøvelse kan